

A verssor ízeit könnyű ujjal tapintsd,
A tiszta szót keresd, s rímet – ne keresettet.
Hogy értse, Quintilem, tudatlan és tudós,
A szellemnek legyen vonzó, varázslatos,
Ne nevetséget, ám bámulatot igézzen:
Tárgyához fűzze dús és szoros kötelék:
Egyszóval: a fejét, farkát és közepét
Egyetlen guzsalyon szőjje-fonja egészen.

Somlyó György fordításai

Somlyó György

ALKALMI SZONETT

Egy antológia végére – Baudelaire-re utalva

Szonettek. És szonettek. Csak szonettek.
Stafétaot, Játékszer. Kacat. Ékszer.
Nem lehet megismételni elégszer.
Mindig eggyek és mindig ezereggyek.

Egy sincs olyan, amivel megelégszel,
Míg a magadét hozzá nem tehetted.
Soha ilyen cserekereskedelmet.
Dacol minden ember- s istenveréssel.

Húsz-, harminc- vagy százéves háborúk,
Nyavalyák, bűnök *örvényein* át
Sértetlen háromsoros terzinák

Ablakán mindig *végtelenbe látók*,
Kik futnátok *a Lények és a Számok*
Elől, de utánuk is ugyanúgy,

Míg világ helyett miriád
Parányi *másik* világot teremtek.
Szonettek. Csak *szonettek*. Csak szonettek.